

[Lånnung.]

ning af de beskattede varer i den forløbne del af indeværende finansår nu synes afsvækket og ventes at ville aftage yderligere, fordi virkningerne af den finansielle stramning slår igennem, og at man derfor meget forsigtigt kun har budgetteret med en provenustigning på 25 mill. kr., hvori der formentlig ligger en vis budgetreserve. Det skulle glæde mig, hvis den højtærede finansminister ville bekræfte det. Stillingen er nu den bemærkelsesværdige, at told- og forbrugsafgifter er en halv gang større end indkomst- og formueskatten af personer. Her har den nye 30 pct.-regel, der i år er anvendt for første gang ved beskattningen af merindtægter, gjort sig gældende og givet det provenutab, som den efter sagens natur skulle give. På den anden side er dette tab i det væsentlige et engangsfænomen, der kun i mindre grad vil gøre sine virkninger gældende til næste år, hvor vi til gengæld vil få et midlertidigt provenutab som følgevirkning af den nye lovgivning vedrørende afskrivninger og henlæggelser til investering.

Der er regnet med en samlet indtægt på personbeskattningen på små 2 milliarder kr., hvad formentlig også er meget forsigtigt budgetteret. Det radikale venstre er særdeles tilfreds med, at det merprovenu, ændringer i ligningsloven vil indbringe, som bebudet skal anvendes til nedsættelse af skatterne for mellemindkomster, når vi til foråret kommer til at behandle udskrivningsloven. Indkomstskatten for selskaber er ikke budgetteret højere end for indeværende år, også under hensyn til de nye regler om afskrivninger og investeringsfonds. Det må nu meget håbes, at erhvervslivet, og ikke mindst industrien, vil udnytte disse regler for at opnå den størst mulige konsolidering og slagkraft og evne til selvfinansiering, hvad der jo i dette de nye markedsplaners tidehvert vil være af vital betydning, hvad jeg skal komme tilbage til.

Uden at jeg på nogen måde skal gå ind i en debat om markedsplanerne som sådanne,

da de snart vil komme til særlig behandling, kan jeg dog ikke lade være med at sige, at det glædede mig meget at høre den konservative ordfører her tage klart standpunkt for frihandelsområdet og det nordiske fællesmarked, ligesom de konservative jo nu i det hele synes i klar afstand fra talen i Thy. Det er særdeles betydningsfuldt og godt at vide.

Hvad de civile driftsudgifter angår, er det tilfredsstillende at se en ikke ringe afsvækkelse i stigningskurven, og at det skønnes, at denne tendens vil fortsætte. Det kan kun noteres med tilfredshed, at blandt de udgifter, der ud over lønnings- og folkepensionsudgifter har medvirket til de stigende statsudgifter, spiller de øgede omkostninger til vore skoler og den videregående uddannelse en væsentlig rolle med en stigning på 30-40 mill. kr. Den investering, der sker i de unges oplæring og uddannelse, er efter min mening under alle forhold blandt de allermost berettigede, og det kan jo ikke nægtes, at i atomalderen og sputnikkernes æra, på et tidspunkt, hvor landene i Østeuropa har lagt ganske overordentlig vægt på uddannelsen og ikke mindst på uddannelsen af teknikere, kan det allerede af hensyn til den fredelige konkurrence ikke hjælpe, at de vestlige lande i for høj grad sejles agterud.

En statistik, som vi allerede i fjor fik dokumenteret i Europarådet, syntes at vise, at der allerede da var tale om et betydeligt forspring for Sovjet. Uden at være rabiater er det naturligt, at vi den distancering, der truer, mere opmærksomhed end hidtil. Når nye asiatiske lande som f. eks. Ceylon søger ingeniører og teknikere fra vesten og ikke modtager et eneste svar, ja, så går man til sidst østpå, hvor der er rigeligt udbud, det er fuldt forståeligt; men hvis vi tror, at dette på lidt længere sigt kan undgå at skade vestens eksport og ikke vil få politiske og økonomiske følgevirkninger, er vi ikke tilstrækkeligt vågne eller mere sangvinske, end godt er.